DOSAR NR.12684/2/2010 R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREŞTI

SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

SENTINŢA CIVILĂ NR.4143

ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN DATA DE 14.06.2011

CURTEA COMPUSĂ DIN :

PREŞEDINTE CANACHEU CLAUDIA

GREFIER RADU MARIANA

Pe rol soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul DIACONU DUMITRU.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică au răspuns reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII, prin consilier juridic ...., cu delegaţie la dosar şi pârâtul DIACONU DUMITRU prin avocat ...., cu împuternicire avocaţială la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, după care:

Părţile, prin reprezentanţi, solicită încuviinţarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Curtea apreciază că proba cu înscrisuri solicitată de ambele părţi este utilă, concludentă şi pertinentă soluţionării cauzei şi o încuviinţează.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acţiunii astfel cum a fost formulată arătând că sunt îndeplinite condiţiile de admisibilitate prev. de art. 2 lit. b din OUG 24/2008, pârâtul fiind recrutat în calitate de gazdă a casei de întâlniri. Depune practica Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie în acest sens.

Pârâtul, prin apărător, solicită respingerea acţiunii arătând că nu sunt incidente în cauză dispoziţiile art. 2 lit. b din OUG 24/2008, întrucât la momentul la care se pretinde că a semnat angajamentul pentru punerea la dispoziţiei a locuinţei, nu deţinea acea locuinţă. Susţine că acest angajament nu putea produce efecte juridice şi că în această casă nu au avut loc întâlniri. Casa era locuită de familia sa şi se afla în mijlocul comunităţii. Apreciază că nu este dovedită calitatea sa de colaborator al Securităţii şi precizează că a făcut parte dintr-o organizaţie clandestină de luptă împotriva Securităţii, primind o diplomă jubiliară în acest sens.

CURTEA,

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 22.12.2010, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a chemat în judecată pârâtul DIACONU DUMITRU solicitând să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în privința pârâtului.

În motivarea acțiunii a arătat că prin cererea nr. P 3483/06/17.08.2006, adresată C.N.S.A.S. de către Primăria comunei Posești, județul Prahova, se solicita verificarea, în temeiul fostei Legi 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, în ceea ce îl privește pe Diaconu Dumitru, în calitate de consilier local al comunei Posești, județul Prahova. Ținând cont de faptul că la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, verificările prevăzute de lege, demarate în urma solicitării invocate, se aflau în derulare, potrivit art. 33 alin.1, precum și a art.3 lit. g din OUG 24/2008, privind accesul la propiul dosar și desconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată de către Primăria comunei Posești, județul Prahova, este legală.

Așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/536/19.02.2010, precum și din înscrisurile atașate acțiunii, pârâtul a fost recrutat de către Serviciul Raional Teleajen, Direcția Regională Ploiești, în calitate de gazdă a casei de întâlniri, la data de 17.08.1957, sub numele conspirativ <GABI>, pentru asigurarea conspirativității „legăturilor cu agentura din această comună și de a putea fi instruiți și dirijați cu sarcini concrete și în condițiuni mai bune".

Reclmantul a susținut că pentru colaborarea prin facilitarea culegerii de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții: înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția organelor de securitate „a locuinței sau a altui spațiu" deținut.

Această condiție este realizată deoarece, potrivit documentelor întocmite de ofițerii de Securitate, aceștia l-au contactat pe pârât în data de 17.08.1957, „căruia după ce i-am spus de aportul său adus prin colaborarea cu organele noastre și cerându-i părerea dacă în prezent vrea să mai sprijine organele noastre, la care sus numitul a arătat că va sprijini în continuare organele noastre cu tot ce i se va cere. După aceasta i s-a făcut propunerea de a pune la dispoziția organelor noaste una cameră din imobilul său ce-l are în comuna Posești, lucu ce l-a primit. După aceasta i s-a luat un angajament pentru a se asigura conspirativitatea și apoi i s-a făcut un temeinic instructaj de felul cum va fi folosită casa".

Reclamantul a arătat că, din construcția textului de lege rezultă că este irelevant dacă în casa de întâlniri au fost sau nu introduse surse, de asemenea, este irelevantă natura informațiilor pe care rețeaua introdusă în casa conspirativă a furnizat-o Securității. Altfel spus, pentru reținerea calității de gazdă a unei case de întâlniri nu trebuie ca sursele să furnizeze informații care să se refere la atitudini sau activități îndreptate împotriva regimului. O interpretare contrară nu poate fi acceptată pentru următoarele motive: în primul rând, niciuna dintre cele două părți - ofițerul, respectiv gazda - nu aveau cum să prevadă, la momentul punerii la dispoziție a spațiului, ce fel de informații vor putea oferi colaboratorii care vor intra în imobilul respectiv. În plus, gazda nici nu participa la întâlnirile dintre ofițer şi surse. În al doilea rând, o atare interpretare nu poate fi primită pentru că ar însemna că stabilirea calității de gazdă (colaborator prin facilitarea strângerii de informații) să depindă exclusiv de activitatea unor terți. Deci, calea aleasă de legiuitor se justifică prin aceea că gazdele caselor aveau, în angrenajul Securității, un rol mult mai important decât cel al informatorilor. În plus, această categorie de colaborare nu permite subclasificări pe criterii morale, la fel ca în cazul informatorilor a căror activitate este analizată în funcție de conținutul delațiunilor furnizate.

Reclamantul a apreciat că pentru argumentele expuse anterior, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

Referitor la condițoa ca punerea la dispoziția Securității a spațiului respectiv să se facă în mod voluntar, a apreciat că şi această condiție este asigurată, fapt dovedit atât prin semnarea angajamentului: „Îmi iau angajamentul în mod voluntar de a pune la dispoziția organelor de securitate una cameră din imobilul meu ce se află în comuna Poseşti", cât şi prin consemnările ofițerilor: „ i s-a făcut propunerea de a pune la dispoziția organelor noastre una cameră din imobilul său ce-l are în comuna Poseşti, lucru ce l-a primit".

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii, având în vedere că la momentul semnării pretinsului angajament nu deținea nici o locuință, dobândind prima locuință în august 1959.

În luna septembrie 1957 locuia împreună cu soția, cu copilul şi cu părinții într-o locuință din comuna Poseşti, jud. Prahova, aşa-zisă casă conspirativă, formată din două camere. Astfel, locuința nu asigura condițiile cerute, în sensul de a fi locuința exclusivă a sa şi a soției sale, casa aparținând părinților săi, singurii care puteau să-şi asume în mod valabil un angajament de a pune la dipoziție imobilul sau o parte din imobil.

Cu privire la caracterul voluntar al punerii la dispoziție a imobilului, pârâtul a susținut că acesta nu poate fi reținut, întrucât din nota de

constatare a CNSAS reiese fără nici un dubiu că a fost contactat de reprezentanții organelor de securitate și i s-a propus colaborarea.

Propunerea a constat în explicarea consecințelor ce decurg din refuzul de a semna angajamentul și anume: pierderea locului de muncă și represaliile bine cunoscute, fapt recunoscut de organele de securitate în cuprinsul referatului de recrutare.

A mai făcut referire la faptul că a fost printre inițiatorii mișcării de rezistență împotriva comunismului denumită Organizația „Baricada" și că a fost recompensat pentru meritele sale în lupta împotriva comunismului, printr-o diplomă jubiliară înmânată în mai 2007 de Asociația „Regele Mihai".

Au fost depuse la dosar copii ale următoarelor înscrisuri: Nota de Constatare nr. S/DI/I/536/19.02.2010, cererea de verificare nr. P 3483/06/17.08.2006 și dosarul având cota CNSAS, R 303255.

Analizând înscrisurile depuse la dosar, Curtea reține în fapt că pârâtul a fost recrutat în calitate de informator necalificat în perioada satisfacerii stagiului militar (1951-1953)pentru a semnala și preveni posibila apariție a manifestărilor necorespunzătoare în unitate. După terminarea stagiului militar se stabilește în localitatea natală, com. Posești, iar dosarul său este reînregistrat în 1954 de către Serviciul Raional Teleajăn, Direcția Regională Ploiești, fiind folosit de acest serviciu ca informator necalificat până în 1956 când este abandonat.

În anul 1957 este recrutat din nou de același serviciu în calitate de gazdă casă de întâlnire, ocazie cu care a semnat cu numele real un angajament olograf prin care iși lua angajamentul în mod voluntar de a pune la dispoziția organelor de securitate o cameră din imobilul său ce se află în comuna Posești.

În referatul cu propunerea de a se aproba recrutarea pârâtului ca gazdă a casei de întâlnire, întocmit la data de 14.08.1957 de lt. E.I din cadrul Serviciului Raional Teleajăn, Direcția Regională Ploiești, se menționează că în comuna Poesești, raionul Teleajăn, a fost recrutat în anul 1957 un agent care nu are o vechime în colaborarea sa cu organele de securitate și care necesită să fie instruit în mod concret și temeinic din partea organelor de securitate pentru a-și putea duce la îndeplinire sarcinile în cele mai bune condițiuni.

Astfel, este necesară recrutarea unei gazde casă de întâlniri în comuna Posești și, din verificările efectuate, a rezultat că cel mai pretabil, care corespunde din toate punctele de vedere este Diaconu Dumitru despre care s-a stabilit că „ În toată perioada stagiului militar a fost un element conștiincios, având comportări bune, fapt ce a făcut să fie citat pe ordinea de zi și dat ca exemplu bun. Pentru aceasta a fost recrutat ca informator de organele C.I. din cadrul D.G.S.M. cu care a lucrat până la eliberarea sa din armată, achitându-se cu cinste față de sarcinile ce le-a primit. /.../ Casa de

întâlnire punctată poate fi folosită în bune condiţiuni, deoarece nu există pericol de deconspirare din următoarele motive: În primul rând în împrejurimile casei la distanţe apropiate nu sunt vecini, iar vecinii mai îndepărtaţi sunt elemente cinstite. De asemenea, pătrunderea în casă se poate face pe 2 intrări. /.../ În al doilea rând, ţinând cont de serviciul gazdei casei de întâlniri ca achizitor de cereale, unde la el acasă vin mulţi cetăţeni şi de toate nuanţele, care cer relaţii în legătură cu contractările de cereale, în cazul în care agentul va fi văzut vreodată cu cineva la intrare şi ieşire, va motiva că a venit să ceară unele relaţii în legătură cu contractările de cereale, întrucât ar vrea şi el să contracteze nişte cereale cu statul, deci această legendă este naturală şi nu poate trezi suspiciuni de deconspirare. O altă garanţie a conspirativităţii este faptul că acesta domiciliază în casa punctată numai cu soţia şi nu mai are pe nimeni în aceeaşi curte cu el".

La dosar a fost depus referatul de felul cum a decurs recrutarea pârâtului ca gazdă a casei de întâlnire din comuna Poseşti, referat olograf întocmit la 14.09.1957 de lt. E.I de la Serviciul Raional Teleajăn, Direcţia Regională Ploieşti în care se consemnează că la data de 14.09.1957, acesta s-a deplasat în comuna Poseşti, a luat legătura cu pârâtul pe care l-a chemat la Sfatul Popular unde a stat de vorbă cu el spunându-i de aportul său adus prin colaborarea cu organele de securitate. I-a cerut părerea dacă în prezent vrea să mai sprijine organele de securitate, iar pârâtul a arătat că el va sprijini în continuare cu tot ce i se va cere.

După aceasta, i s-a făcut propunerea de a pune la dispoziţia organelor de securitate o cameră din imobilul său ce-l are în comuna Poseşti, lucru ce l-a primit. După aceasta i s-a luat angajament pentru a se asigura conspirativitatea şi apoi i s-a făcut un temeinic instructaj de felul cum va fi folosită casa.

Curtea reţine, de asemenea, din referatul cu propunerea de abandonare a casei de întâlniri „Gabi" din comuna Poseşti, întocmit la data de 7.09.1965 de lt. maj. T.C, aprobat de mr. F.I, şef secţie şi col. D.N, şef direcţie regională, din cadrul Secţiei Raionale Teleajăn, Direcţia Regională Ploieşti, că „La data de 19 septembrie 1957 a fost recrutat ca gazdă a casei de întâlnire <GABl> numitul DIACONU DUMITRU. Recrutarea s-a făcut în scopul ca să se introducă agenţii din legătura lucrătorului operativ în această casă. De menţionat este faptul că în această casă nu s-a introdus nici un agent de la data recrutării. În anul 1963 gazda demolează casa si îşi construieşte o nouă casă, care nu mai corespunde ca să se introducă agenţi în ea, cu toate că acesta corespunde ca persoană fiind membru de partid. Faţă de cele de mai sus, propunem a se aproba abandonarea casei de întâlniri <GABI> şi clasarea dosarului la secţia C din cadrul regiunii MAI. PLOIEŞTI".

Curtea apreciază că în cauză sunt îndeplinite condițiile reglementate de art. 2 lit.b ultima teză din OUG 24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Potrivit acestor dispoziții colaborator al Securității este şi persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor.

Rezultă că pentru a se reține calitatea unei persoane de colaborator al Securității în această formă, este necesară îndeplinirea cumulativă a două condiții: înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția organelor de securitate a locuinței sau a unui alt spațiu pe care îl deținea şi punerea la dispoziție a spațiului să se facă în mod voluntar.

Cu privire la prima condiție, se constată că aceasta este îndeplinită chiar dacă locuința pusă de pârât la dispoziția securității nu era proprietatea sa, întrucât prevederile legale ce definesc noțiunea de colaborator al Securității, în această formă, nu fac nici o referire la modalitatea juridică în care persoana deținea spațiul respectiv, nereglementând condiția ca spațiul să fie proprietatea persoanei care îl pune la dispoziția securității.

În consecință, sunt irelevante în soluționarea cauzei susținerile din întâmpinare potrivit cărora la momentul semnării angajamentului nu deținea nici o locuință, iar casa la care se referă organele de securitate aparținea părinților săi, numai ei putând să-şi asume în mod valabil un angajament prin care să pună la dispoziție imobilul sau o parte din imobil.,

Atâta timp cât dispozițiile legale anterior menționate reglementează ipoteza punerii la dispoziția Securității a unui spațiu, fără a prevede alte condiții, calitatea de colaborator al Securității va fi reținută indiferent de modalitatea juridică în care era deținut spațiul de persoana respectivă.

Este îndeplinită în cauză şi condiția privind caracterul voluntar al punerii spațiului la dispoziția Securității, în angajamentul pe care şi l-a asumat precizând că îşi ia angajamentul în mod voluntar de a pune la dispoziția organelor de securitate o cameră din imobilul său ce se află situată în comuna Poseşti.

Sub acest aspect, se arată în întâmpinare că nu poate fi reținut caracterul voluntar, întrucât din cuprinsul notei de constatare reiese fără nici un dubiu că a fost contactat de reprezentanții organelor de securitate şi i s-a propus colaborarea prin punerea la dispoziția lor a unei părți din locuință, iar din cuprinsul referatului de recrutare rezultă că a manifestat sentimente de teamă şi frică.

Aceste susțineri nu pot constitui argumente în favoarea soluției de respingere a acțiunii, Curtea constatând că pârâtul se referă, în mod eronat,

la un alt referat decât cel care prezintă relevanță în cauză și anume se referă la raportul asupra felului în care a decurs recrutarea instructorului Diaconu Dumitru, întocmit în anul 1951 când s-a propus recrutarea sa ca informator necalificat.

Or, în speță, se solicită constatarea calității pârâtului de colaborator al Securității nu prin prisma calității de informator, ci a celei de gazdă a unei case de întâlniri, iar în referatul privind felul cum a decurs recrutarea pârâtului ca gazdă a casei de întâlniri din comuna Posești, întocmit la 14.09.1957, nu se face nici o mențiune referitoare la sentimente de teamă și frică pe care acesta le-ar fi manifestat la momentul la care i s-a propus să pună la dispoziția securității o parte a locuinței.

De asemenea, faptul că organele de securitate i-au propus colaborarea prin punerea la dispoziția lor a unei camere din locuință nu înseamnă că aceasta nu a avut un caracter voluntar atâta timp cât pârâtul a fost de acord cu propunerea, termenul „voluntară" folosit de art. 2 lit.b din OUG 24/2008 neavând înțelesul „din propria inițiativă", așa cum încearcă pârâtul să susțină prin întâmpinare atunci când invocă propunerea pe care i-au făcut-o organele de securitate.

Împrejurarea că pârâtul a fost de acord cu propunerea de a pune locuința la dispoziția securității este de natură că conferă acesteia un caracter voluntar, fiind astfel satisfăcută cerința instituită de textul de lege sus menționat.

Irelevantă în soluționarea cauzei este și aprecierea că pretinsele întâlniri nu s-ar fi putut ține în locuință întrucât nu era spațiul necesar, având în vedere că legiuitorul nu a condiționat calitatea de colaborator al Securității de desfășurarea unor întâlniri între lucrătorii securității și informatori în casa de întâlniri a cărei gazdă este persoana cu privire la care se solicită constatarea existenței de colaborator.

Singurele condiții ca trebuie îndeplinite în acest scop sunt înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă prin punerea la dispoziția organelor de securitate a locuinței sau a altui spațiu deținut și caracterul voluntar al punerii la dispoziție a spațiului, condiții care sunt îndeplinite în speță.

Față de aceste considerente, în temeiul disp. art.11 din OUG 24/2008 Curtea va admite acțiunea și va constata existența calității de colaborator al Securității în privința pârâtului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București,

str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul DIACONU DUMITRU domiciliat în comuna Poseşti, ..., jud. Prahova.

Constată existenţa calităţii de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunţată în şedinţă publică, azi 14.06.2011.

PREŞEDINTE
Canacheu Claudia

GREFIER
Radu Mariana

6.11.2012 ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Cont. adm.
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 12684/2/2010
se legalizează de noi, cu mențiunea dif. şi m... prin cerere curtare la 25.08.2011. Scutit taxe
GREFIER ŞEF,

CONFORM CU ORIGINALUL

Red. C.C./Tehnored.R.M./4 ex./24.07.2011